

Søren Jensen i Kattrup esket vinde 2de varsels mend naufnlig Niels Rasmussen och Poul Sørensen begge af Kattrup som af hiemblede med opragt finger ved eed efter louen at de i dag 8te dage her hid til tinget i dag varsel gaf Peder Rasmussen og hans hustrue Kirsten Sørensdatter begge af Enslef for vinder at paa høre angaaende hans uskikelig forhold som hand har bekiendt for hans naboer saa uel, som hustru, huerleedes hand skal vere kommen ved det fæmon som hos hannem er blefuen befunden og af vedkommende vedkiendes i lige maade her hid til tinget i dag hafde og hidstefnet samtl. Enslef mænd med deres hustruer og tjeneste folk for at vidne derris sandhed om huis udi samme sag kand vere bevist, der nest frembstod vidnesbud nemblig Jens Rasmussen af Enslef, som vant ved opragt finger ved eed efter louen, at forleden aar ved St. Valdborig dags tid er om aftenen, kom for. Peder Rasmussen tredgende med en sort hielmet kou till hans i boende gaard i Enslef og satte dend ind i hans nødhuus, noget efter solens ned gang og da til spurte vidnet hannem huor hand hafde kiøbt den kou, da suarede hand ham, hand hafde kiøbt dend af en mand i Snastrup naunlig Povel Kand, der efter i aar noget før Paaske kom hand atter tredgende med en kuul sort kou som vahr ...? kouet og lede dend ind i hans gaard og satte dend i hans nød huus till hans kiør, og det om aftenen lidet efter soelens ned gang, huilken kou hand sagde at hafve kiøbt i Tulstrup, huilke 2de kiør hr. Christens karle i Stoerring hans hafde mænd med sig kom og ved kiendtes, og tog dennem fra gaarden sidste ordinaire Bededag ind verreende aar i lige maade til stoed vidnet at nest forleden Mikelsdag vahr aar kom for. Peder Rasmussen hen kiørendes til hans gaard med sin egen heste og vogn og hafde paa sin vogn en harfue og 2de ploug hiufl som vahr noget brugt, huilke hiufl og harfer en mand af Jexen kom og kiendte neste søgne dag efter Pinse Hellige dage nest afviget og med sig tog der fra gaarden, huilke mands nafn sig os at skulle vere Søren Nielsen endnu vant vidnet at ved St. Valborig dags tider forleden aar, kom for. Peder Rasmussen med en brun stiernet hest til hans gaard som hand samme tid sagde at hafue kiøbt i Skoubye og samme hest soldte hand til Niels Jensen i for. Enslef for 9 s.ldr. 1 m: Nest forleden St. Hans dag et aar huilken hest en mand af Salten ved kiendtes som hafde med sig 4re andre karls persohner huilke persohner i dag 14ten dage bekom dend hos for. Niels Jensen i Enslef, yder meere vant vidnet at nu paa nest afviget Paaske dag kom hand med en sort spraglet sou suin som hand sagde at hafve kiøbt i Gram, og gifuet 1 ? for dend, og der hand hafde dend i 14 dage kom dend ud med en klauf og it stæk tyr om halsen og gik bort, og saa søgt han efter den til om efter midagen og der efter om anden middagen kom hand med lige saadan it suin igien hiem

om aftenen, huilken sou, Peder Jensen i Aaboe med flere der af byen kom til Enslef om Bededag morgenen nest afvigt og ved kiendtes dend som og saa fik dend med sig hiem. Niels Jensen, Søren Jensen, Hans Sørensen og Niels Jørgensen: alle boende i Enslef, vant en huer for sig udi lige sorende eed ord efter andet lige som for. Jens Rasmussen som for den ene? vondet hafer, undtagen at de ike hafr seet naar hand kom til gaarden med noget af foran vonden godz eller creaturer, iligemaade stod for retten for. Peder Rasmussens hustrue Kiersten Sørensdatter, som er bød sig udi eed efter louen, at hun ei vahr vidende eller bevist om hindes fra dragne mand hans uskuelig for hold, som ved verren nu hafr om vordet, mens altid til hende hafde sagt, hand sligt hafde kiøbt, som Jens Rasmussen for hen an vordet hafr. Men efter til spørgelse af Peder Jensen Smed i Liisbjerg tilstoed vidnes persohnerne samptl: Saa uell som for. Kiersten Sørensdatter at nu paa nest afvigt fierd frædag og efter Paaske som vahr Beddedag bort gik for. Peder Rasmussen og ingen hafde hørt e ler seet hannem siden den tid, huor efter Søren Jensen vahr tings vinde begierende og Peer Bund paa det høye herskabs veigne gienpart.